

Konu: **Ruhsal İnsan**

Yazı: **48**

Bir Dönemin Şiirleri

Doç. Dr. Haluk Berkmen

1988 ile 1992 yılları arasında kalan zaman aralığı yaşamımın en ruhsal dönemi olmuştur. Özellikle 1988 yılı içinde yazdığım duygusal ve mistik şiirleri bugüne kadar hiç kimseyle paylaşmadım. Sizlerin hoşgörüsüne sığınarak ve amatör şairliğimi anlayışla karşılayacağınızı umarak birkaç şiirimi yayınlıyorum. İşte, 1988 yılından kalma birkaç örnek:

BÜYÜK SIR

Derinden bir sızı vardır yerini seçemezsin
Sen seyyah oldun sanma, ummana giremezsin.
Yetmez ki senin gücün bu yerlerden kopmaya
Peşpeşe ardı sıra var olup yok olmaya

Kimler nereden gelmiş? Nasıl yetişmiş?
Onlara bu güç bu kuvvet nasıl verilmiş?
Bilgi değil, güç değil, para değil, pul değil,
Biraz sende varsa eğer, saygıyla sus ve eğil.

Bilenler bilmeyenlere anlatamaz bu sırrı
Bunu açıklamaya ne söz yeter, ne sayı.
Bak, işte varsın işte yoksun, misali
Anlayanlar beri gelsin, benim değil vebali.

İNSANLIK

Aşkın dudağı kaçtı mı senden
Şaşıp kalırsın 'ne oldu' diye.
Bir soğuk su boşalır ensenden,
Tatlı bir tebessüm sana hediye.

Birden yaşlanmış gibi olursun
Ağırlık çöker iki koluna
Yük altında kalmış gibi solursun,
Çare yok, devam etmelisin yoluna.

Hayat bu, ârif olmalı insan.
Hiçbir şey kalıcı değil, yazık.
Eğer insan-i-kâmil yolunda isen
Her şey geçer, arta kalan insanlık.

DEVİRAN

Geniş bak pencereden, uzak ve derin.
Bil ki ruhunun boyutları var.
Kendini yele bırak, hafif ve serin.
Düşünce ve sözler gizli bir duvar.

Aşacak gücün varsa eğer, sakın çekinme.
At kendini boşluğa, korkma çarpmazsın.
"Akşam oldu, sabah oldu" diye yerinme,
Kır zaman zincirini, varsın dağılsın.

Ne yer, ne zaman, ne de sözcükler.
Hiç birine önem verme, aldırma.
Şu anda bulduğun mutluluk yeter.
Kendini küçük hesaplara daldırma.

İşte geldi gidiyor dopdolu bir tren.
İçindekiler telaş içinde yer kapar.
Aslında ne giden var ne de gelen.
Bir bardak suda bazen fırtına kopar.

Yapar ve yıkar insan, umutlarını.
Sanki bir yere doğru yol almış gibi.
Gücün varsa göster, aç kanatlarını.
Hakikat denizini kavramış gibi

KUTSAL VARLIK

Bir beden, bir ruh bir beyin
Ayrı mı, bitişik mi, bütün mü?
Titreşir içinde her şeyin
Ret edercesine ölümü.

Yaşam denilen esrarengiz güç
Nerde başlar nerde bitersin?
Doğum anından başlıyor çöküş
Yaşam, ölümden de betersin.

Varlık, hep var-olmak ister.
Dönüşümü kabullenmez kolayca
Ocaktaki ateş ne kadar tüter?
Ne kadar canlı kalabilir baca?

Kabullenmek gerek, evet bilirim
Sonlu maddenin acizliğini,
Bir anlasam, hemen ölebilirim
Kutsal varlığın ölmezliğini.